

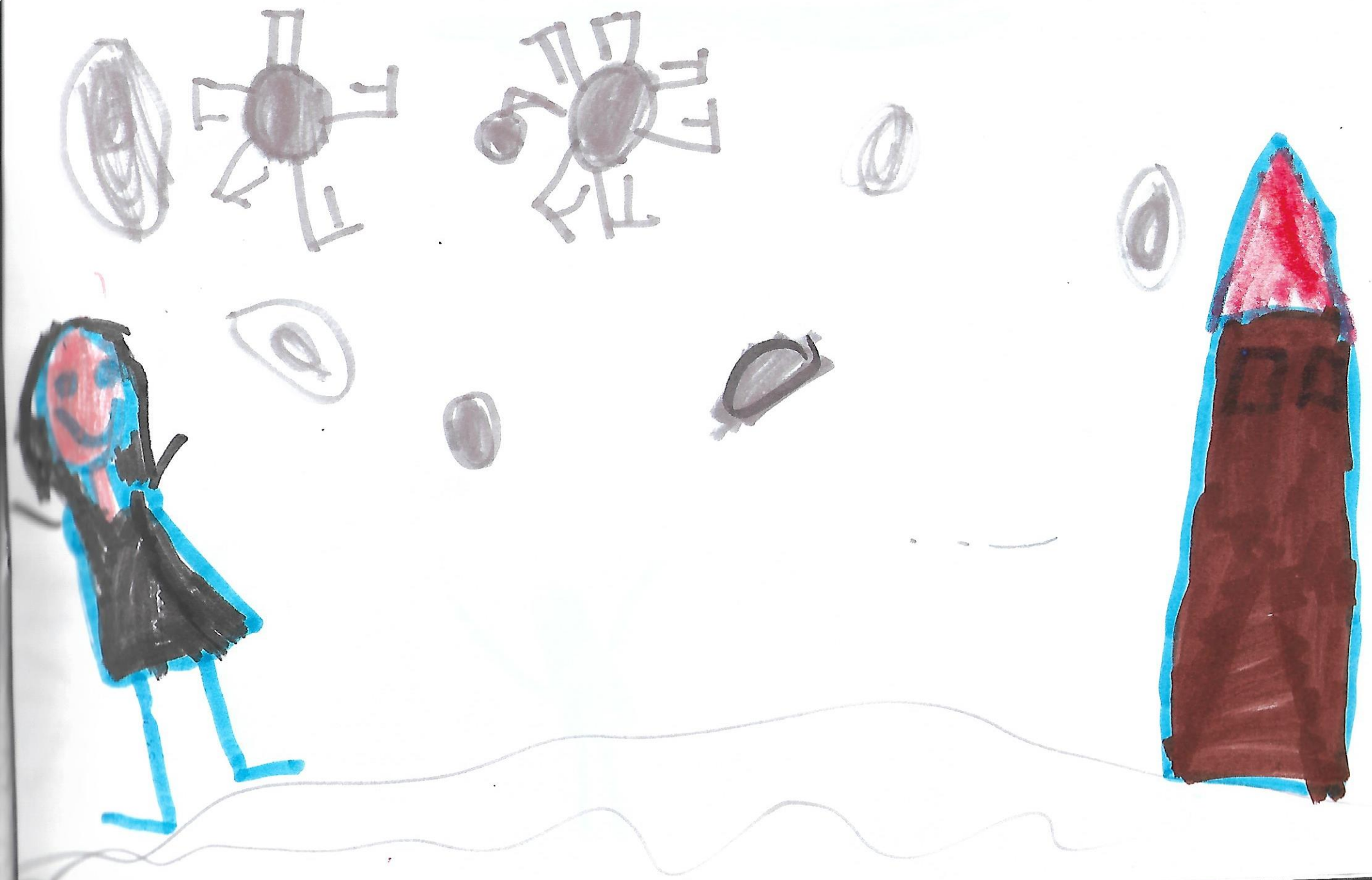
Η ΚΥΡΑ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΕΣ

Σε ένα μικρό χωριό, πριν πολλά-πολλά χρόνια, ζούσε μια γυναίκα η κυρά -Καλή. Ήταν χειμώνας κι έκανε κρύο. Έτσι, η κυρά-Καλή, σηκώθηκε το πρωί και πήγε στο δάσος να μαζέψει ξύλα για το τζάκι της.

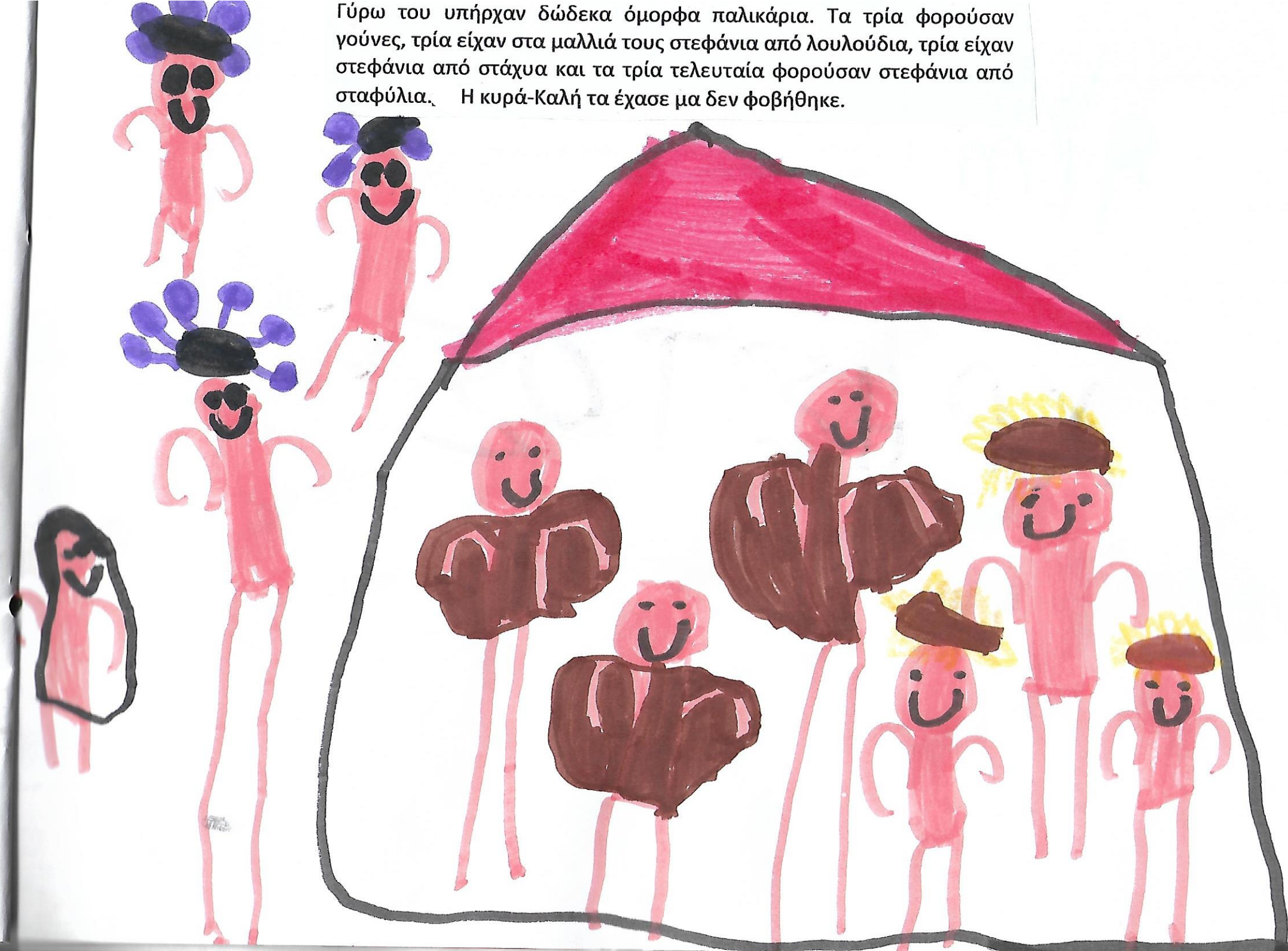
Εκεί που περπατούσε, ο ουρανός άστραψε και μια ζαφειάκη ξέσπασε, βρίσκοντάς την αφύλαχτη. Για καλή της τύχη όμως, εκεί παραδίπλα, υπήρχε μια καλύβα που ποτέ άλλοτε δεν την είχε προσέξει.

Λες κι εμφανίστηκε μαγικά εκείνη τη στιγμή. Άφρις να το σκεφτεί και πολύ, πλησίασε και χτύπησε την πόρτα. Της άνοιξαν αμέσως και μπήκε μέσα. Στο καθιστικό, ένα μεγάλο τζάκι έκαιγε για τα καλά και μπροστά του καθότανε ένας συμπαθητικός γέρος με μια άσπρη μακριά γενειάδα.

Γύρω του υπήρχαν δώδεκα όμορφα παλικάρια. Τα τρία φορούσαν γούνες, τρία είχαν στα μαλλιά τους στεφάνια από λουλούδια, τρία είχαν στεφάνια από στάχυα και τα τρία τελευταία φορούσαν στεφάνια από σταφύλια. Η κυρά-Καλή τα έχασε μα δεν φοβήθηκε.

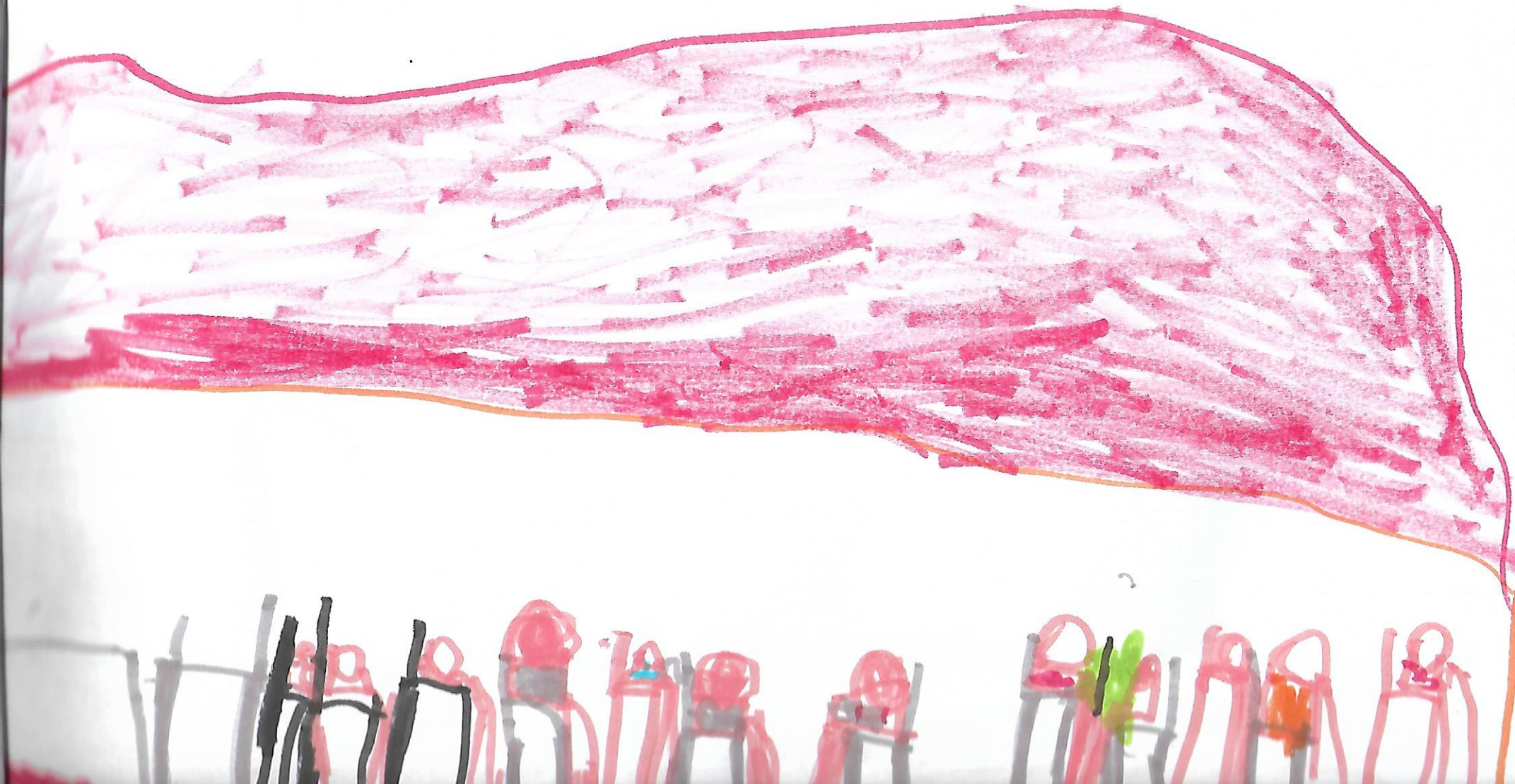

Καλώς την κυρούλα...κάτσε να ξαποστάσεις.

...της είπαν τα παλικάρια με μια φωνή!

Α! Σας ευχαριστώ καλά μου παιδιά!

...απάντησε η κυρά-Καλή κι έκατσε δίπλα στο τζάκι.

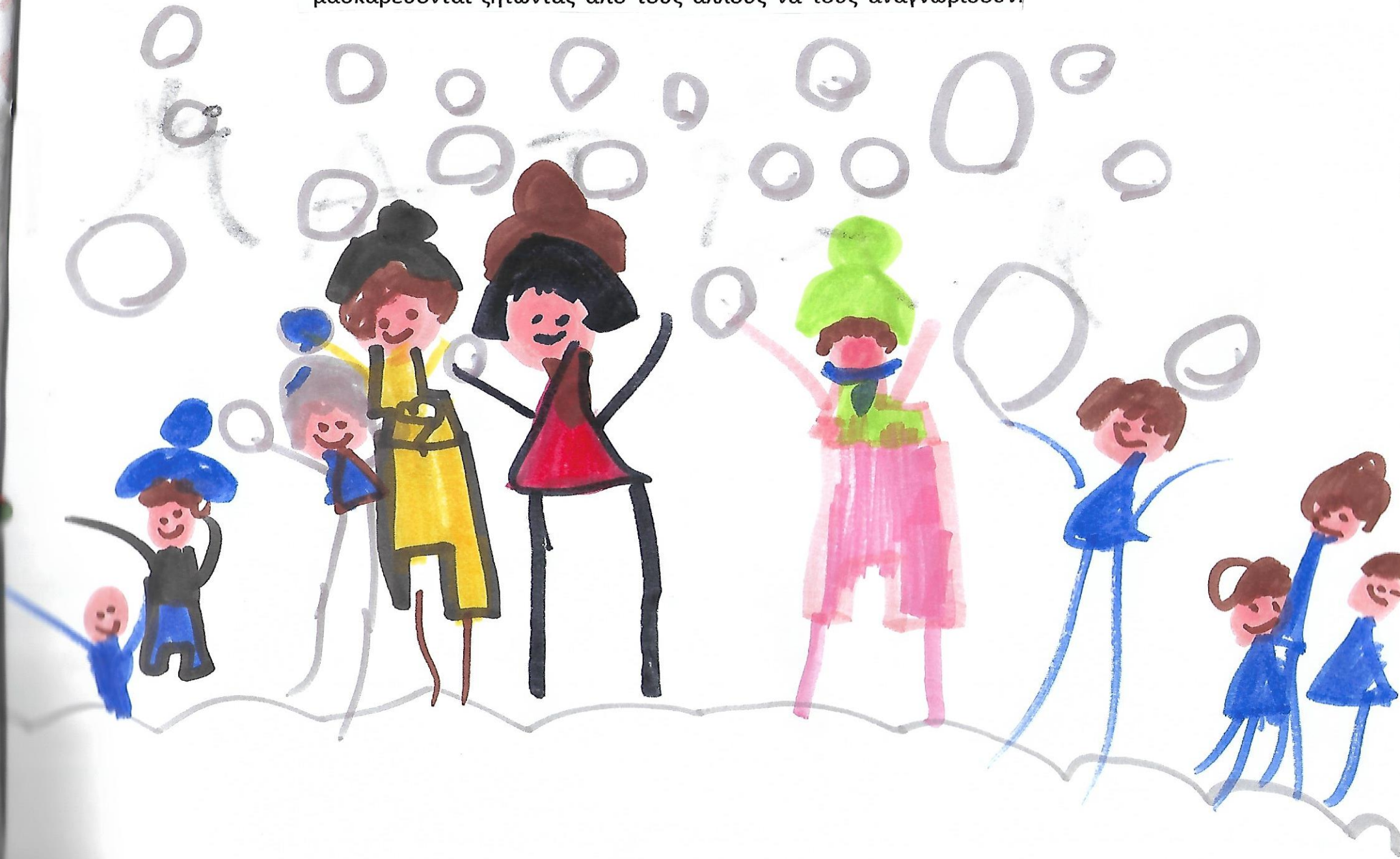
Πιάσανε την κουβέντα και κάποια στιγμή ο γέροντας τη ρώτησε:

Ποιο μήνα αγαπής περισσότερο; Ποιος είναι ο καλύτερος απ' όλους;

Η κυρά-Καλή, αφού το σκέφτηκε για λίγο, απάντησε με ευγενική και καλοσυνάτη φωνή :

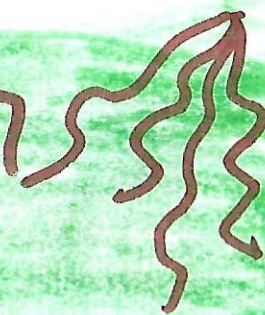
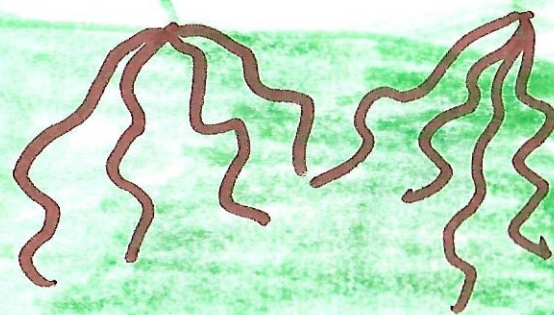
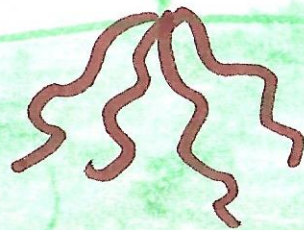
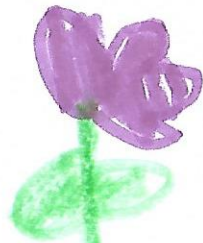
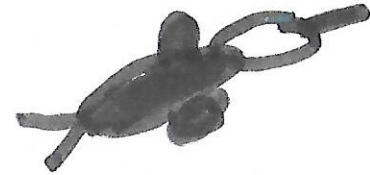
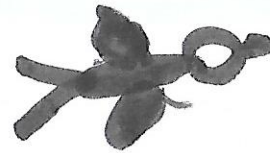
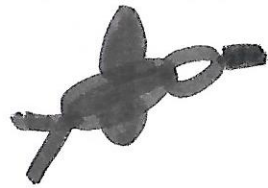
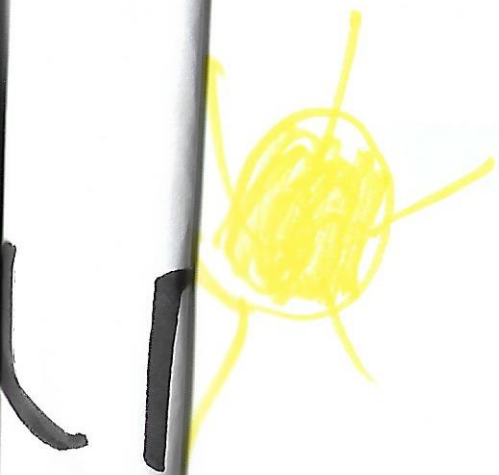

Όλοι οι μήνες του χρόνου είναι καλοί και ευλογημένοι. Όλοι έχουν τις χάρες τους και τις ομορφιές τους. Για παράδειγμα, ο Γενάρης φέρνει τα χιόνια και τα παιδιά βγαίνουν έξω να παίξουν μαζί του και να φτιάξουν χιονάνθρωπους. Ο Φλεβάρης φέρνει την αποκριά κι όλοι μασκαρεύονται ζητώντας από τους άλλους να τους αναγνωρίσουν.

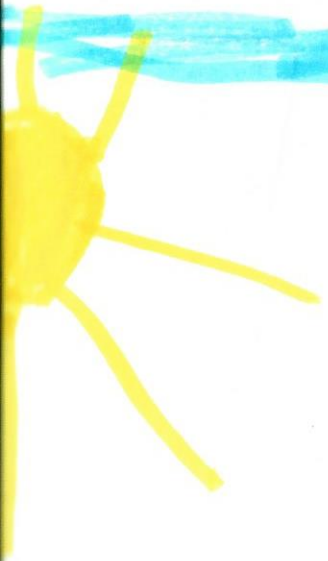

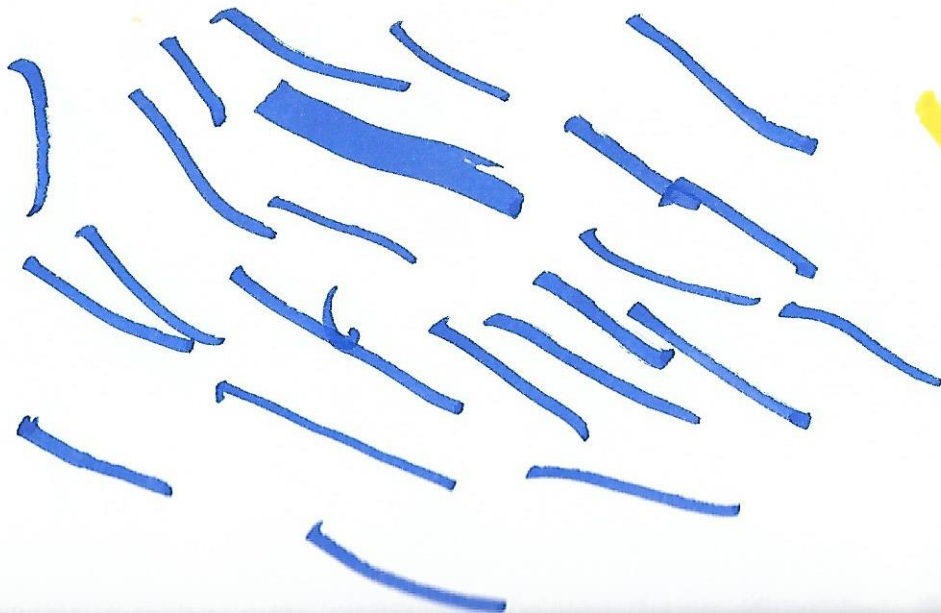
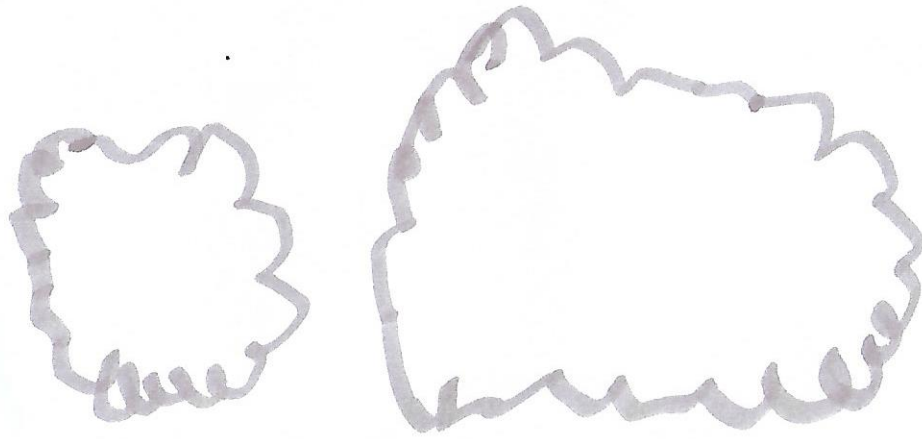
Μάρτης φέρνει τα χελιδόνια, προάγγελοι της Άνοιξης και του καλοκαιριού. Ο Απρίλης την Πασχαλιά, την μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης και ο Μάης τα λουλούδια που κάνει όλη την πλάση να μοιάζει με πολύχρωμο πίνακα ζωγραφικής.

Ο Ιούνης τα χρυσά τα
στάχυα και ο Ιούλης τα θαλασσινά τα μπάνια. Αχ... κι ο Αύγουστος μας
δίνει φρούτα καλοκαιρινά, δροσιστικά και απολαυστικά.

Κι έπειτα ο Σεπτέμβρης φέρνει τρύγο και χαρά. Ο Οκτώβρης τις βροχές που ζητάει η γης να ξεδιψάσει κι ο Νοέμβρης τις ελιές, το πιο παρθένο αγαθό. Ε κι ο Δεκέμβρης τέλος, τι χαρά, τις μεγάλες τις γιορτές, κάλαντα και παιδικές φωνές! Γι' αυτό σας λέω... όλοι οι μήνες είναι καλοί κι ευλογημένοι!

Ο γέροντας έκανε ένα νεύμα στα παλικάρια κι εκείνα βγήκαν από το δωμάτιο κι ύστερα από λίγο γύρισαν κρατώντας ένα δεμάτι ξύλα και ένα βελούδινο πουγκί.

Κυρούλα αυτά είναι για σένα...ξύλα για το τζάκι σου και αυτό το πουγκί που θα το ανοίξεις μόνο όταν φτάσεις στο σπίτι σου και κλείσεις καλά πρώτα την πόρτα. Καλό δρόμο να 'χεις!

Η κυρά-Καλή τους ευχαρίστησε και τους αποχαιρέτησε παίρνοντας τον δρόμο της επιστροφής. Όταν έφτασε στο φτωχικό της, έκλεισε την πόρτα, άνοιξε το πουγκί και τι να δει!!! Ήταν γεμάτο με χρυσά φλουριά! Σε λίγο καιρό το φτωχικό της κυρά-Καλής έγινε ένα καινούριο όμορφο σπίτι. Φυτεμένο γύρω-γύρω με δέντρα, θάμνους και λουλούδια. Ζούσε ευτυχισμένη με τα παιδιά της και περνούσαν όλοι πολύ καλά. Κι επειδή ήταν καλόψυχη γυναίκα, φρόντιζε να μοιράζει τη χαρά της και τα υπόλοιπα λεφτά της σε όσους συγχωριανούς της, είχαν ανάγκη. Μια γειτόνισσά της βλέποντας αυτές τις αλλαγές τη ρώτησε με κακία:

Τι συμβαίνει με σένα; Πού βρήκες εσύ φτωχιά γυναίκα τόσα λεφτά;
Μπας και τα έκλεψες;

Η κυρά-Καλή έκατσε και της τα εξιστόρησε όλα, με το νι και με το σίγμα. Η γειτόνισσα ήταν πλούσια και δεν είχε ανάγκη, όμως ζήλεψε και χωρίς να χάσει καιρό ξεκίνησε την επόμενη μέρα το πρωί για το δάσος. Αφού έφτασε στην καλύβα, χτύπησε την πόρτα και της άνοιξαν τα παλικάρια.

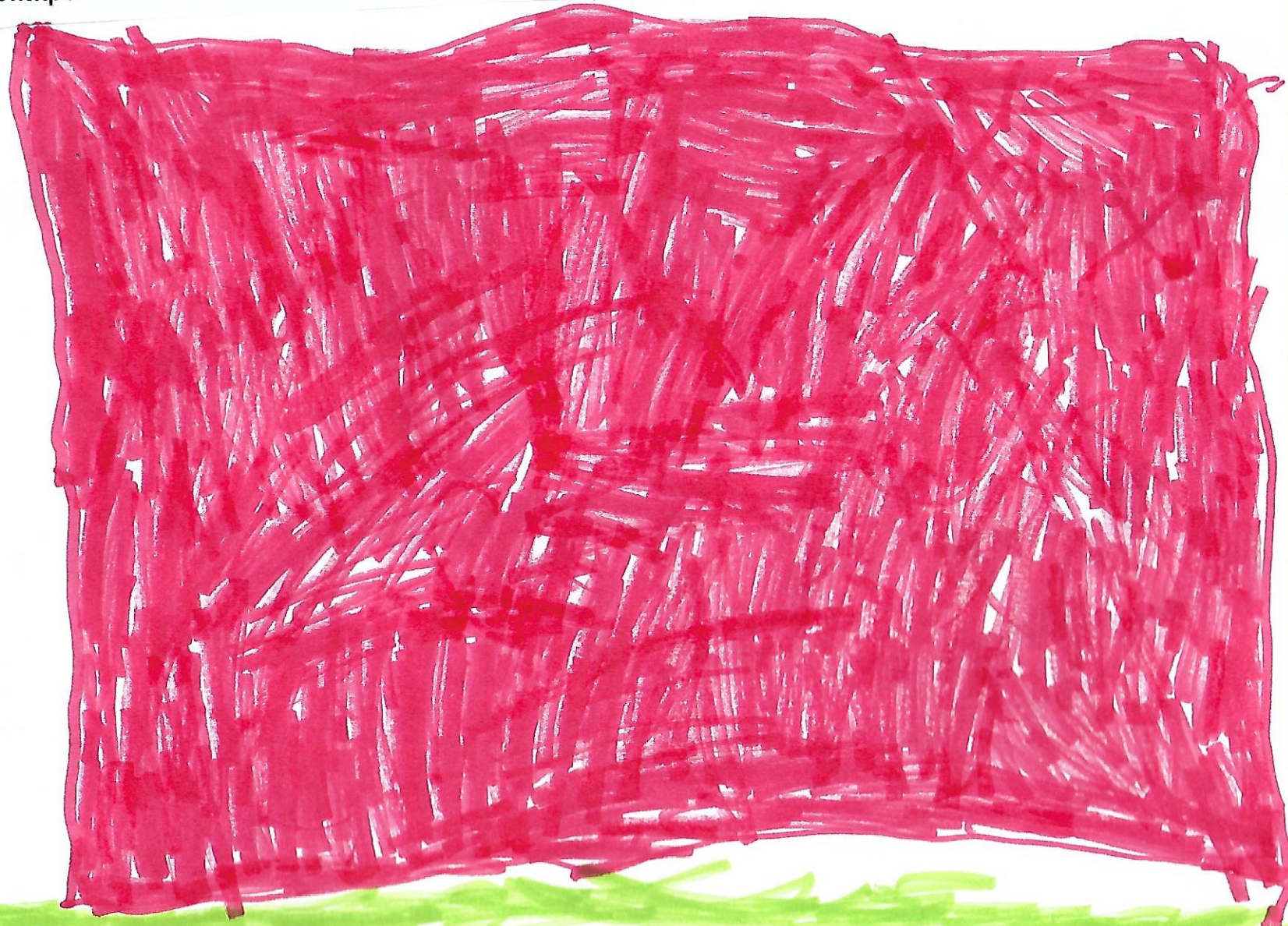

Καλημέρα θείτσα...πέρασε να ξαποστάσεις και να σε φιλέψουμε.

Κακή, ψυχρή κι ανάποδη...

...τους απάντησε θυμωμένη και συνέχισε στο ίδιο ύφος...

Ξυλιάσανε τα χέρια μου και πάγωσαν τα πόδια μου μ' αυτόν το βρωμόκαιρο.

Παρόλα αυτά, έκατσε δίπλα στο τζάκι και πιάσανε την κουβέντα.
Κάποια στιγμή ο γέροντας τη ρώτησε:

Για πες μου να χαρείς, ποιό μήνα αγαπής περισσότερο; Ποιός είναι πιο καλός;

Όλοι τους είναι χάλια...πάρτον τον έναν και χτύπα τον στον άλλο!
Κανέναν δεν αγαπώ. Ο Γενάρης με παγώνει με τα χιόνια και ο
Φλεβάρης με ζαλίζει με τα καρναβάλια του που έρχονται όλοι στο σπίτι
και ζητάνε να βρω ποιοί είναι μασκαρεμένοι.

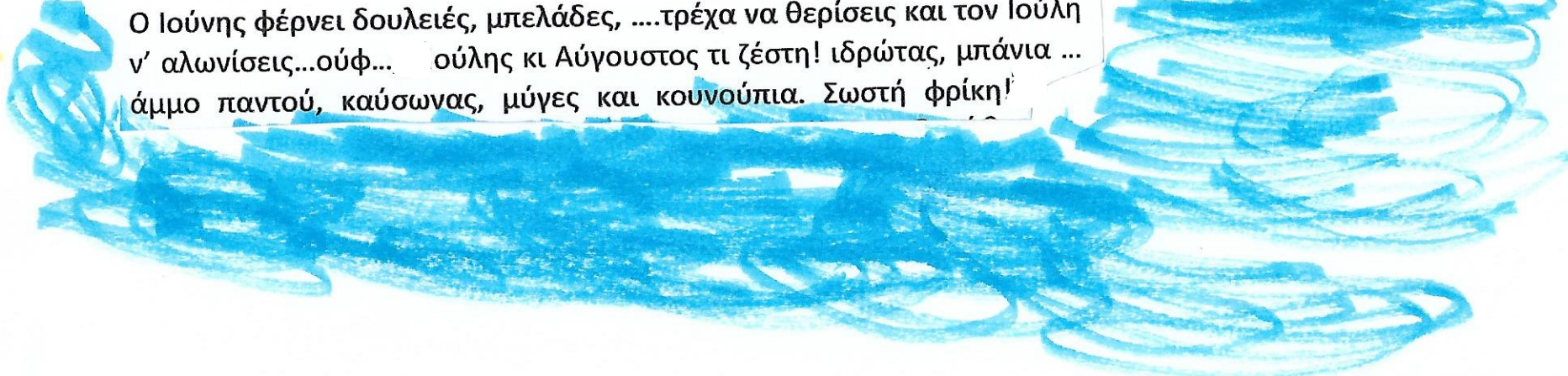

Ο Μάρτης φέρνει
χελιδόνια και κουτσουλάνε τις αυλές και ο Απρίλης μου φέρνει
αλλεργία, φτερνίζομαι και γεμίζω σπυριά. Ο Μάης φέρνει τα
λουλούδια, τρέχουν τα παιδιά, φωνές παντού...μου παίρνουνε τ' αυτιά.

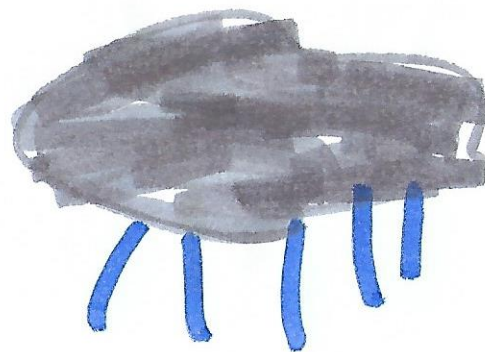
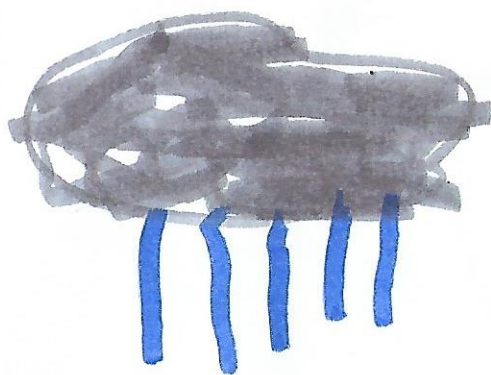

Ο Ιούνιος φέρνει δουλειές, μελάδες, ...τρέχα να θερίσεις και τον Ιούλη
ν' αλωνίσεις...ούφ... ούλης κι Αύγουστος τι ζέστη! ιδρώτας, μπάνια ...
άμμο παντού, καύσωνας, μύγες και κουνούπια. Σωστή φρίκη!

Σεπτέμβρης πάλι; Τρύγος, κούραση... α πα πα πα... Και τον Οκτώβρη πιο πολλές δουλειές, έρχονται οι βροχές, με τρελαίνουν οι βροντές κι οι αστραπές! Ο Νοέμβρης στρώσε- ξέστρωσε, ψάξε μάλλινα, στρώσε χαλιά και κάνε υπομονή για να αντέξεις του Δεκέμβρη το μπελά: καλικάντζαροι, γλυκά, δώρα, κάλαντα και πάει ο παράς!

Ο γέροντας έκανε ένα νεύμα στα παλικάρια και εκείνα αφού βγήκαν από το δωμάτιο, επέστρεψαν μετά από λίγο φέρνοντας στην κυρά το δεμάτι με τα ξύλα και το πουγκί.

Ορίστε! Αυτά είναι για σένα. Ξύλα για το τζάκι και αυτό το πουγκί που θα το ανοίξεις μόνο όταν φτάσεις στο σπίτι σου, μα μην ξεχάσεις πρώτα να κλείσεις καλά καλά την πόρτα!

...της είπαν τα παλικάρια κι η κυρά έφυγε γρήγορα-γρήγορα και χωρίς να χαιρετήσει κανέναν. Μόλις έφτασε στο σπίτι, πέταξε το δεμάτι με τα ξύλα έξω από την καλύβα και κρατώντας σφιχτά το πουγκί έτρεξε στο σπίτι της. Πρώτα έκλεισε και μαντάλωσε τα παραθύρια και την πόρτα και μετά αναποδογύρισε το πουγκί περιμένοντας να ξεχυθούν τα χρυσά φλουριά. Μα αυτό ήταν γεμάτο φαρμακερά φίδια που απλώθηκαν στο σπιτικό της. Έτσι πήρε ένα μάθημα για τον κακό της τρόπο και τα απαίσια λόγια της ενώ η κυρά-Καλή έζησε ευτυχισμένη κι αγαπημένοι με όλους.

Ψέματα ή αλήθεια, έτσι λεν' τα παραμύθια!!!

